

Siniša Vuković
Selca, Split

ANTROPONIMIJA VRBANJA

– Nadimci i prišvarci mjesta Vrbanj na otoku Hvaru –

UDK:811.163.42'373.23 (497.5 Vrbanj)

Rad primljen za tisak 15. 06. 2003.

Čakavska rič, Split, 2004, br. 1

Izvorni znanstveni članak

Original scientific paper

Recenzenti: J. Božanić, J. Lisac

U ovom se radu obrađuju nadimci i prišvarci mjesta Vrbanja na otoku Hvaru. Prikazana antroponimijska građa sakupljena je terenskim istraživanjem tijekom veljače i ožujka 2003. godine. Broji ukupno 241 natuknicu koje su sakupljene na uzorku od oko 430 stanovnika. Rad se sastoji od dva dijela: prvi je opisni i analitički, dok je drugi pojmovni i donosi antroponime poredane abecednim redom na način rječnika.

Ključne riječi: nadimak, prišvarak, antroponimija, imenica i pridjev

I. DIO

0. Uvod

Vrbanj je naselje na sjevernoj strani otoka Hvara, smješteno na 150-ak metara nadmorske visine. Broji oko 430 stanovnika. Kao i većina otočkih mjesta koja nisu na moru,¹ sačuvalo je živopisni izgled kakav je imalo i u vrijeme nastanka.² Velike progresije urbanizma, srećom, u ovome mjestu nisu ostavile traga. Zato Vrbanj danas izgleda kao muzej na otvorenom, gdje slučajni prolaznik ili namjernik može doživjeti izravan susret s poviješću i tradicijom.

¹ Vrbanj je smješten oko 5 km zapadno od Jelse, administrativnog središta kojemu i katastarski pripada. Po prilici, jednako je udaljen i od Staroga Grada (Pajiza), koji je još zapadnije i na moru.

² Vrbanj se prvi put spominje u *Hvarskom statutu* godine 1331. Vidi o tome u Š. Ljubića, *Statuta et leges civitatis Buduae, civitatis Scardoniae, et civitatis et insulae Lesinae*, Zagreb, 1882.-83., str. 204-205.

Kao i u većini srednjodalmatinskih sela (napose otočnih), i ovdje su škrti egzistencijalni uvjeti izazvali iseljavanje stanovništva na kopno. To ponajprije podrazumijeva želju za školovanjem, a potom i mogućnost lakšeg zapošljavanja. S obzirom na to da je Vrbanj smješten podalje od morske obale i mjesta turističke potražnje, zadržao je jezičnu i kulturnu samosvijest, te se u njemu nisu znatnije ostvarile progresije štokavskog standardnog jezika. Naravno, kao i u većini drugih sredina, i ovdje je adstrat učinio svoje, osjećaju se posljedice masmedijske kulture i školskih klupa: makar znatno manje negoli u naseljima koja su smještena tik uz more i koja se oslanjaju na turizam. Srećom po vrbanski idiom, u selo nailaze turisti namjernici sa željom za razgledavanjem pitoresknog seoceta, a njihov je pohod isključivo tranzitnoga karaktera. Takva prividna izoliranost Vrbanja ima veliku ulogu u zadržavanju brojnih dijalektalizama u korpusu jezične prakse, takav odmak od globalizacijskih procesa sačuvalo je govorni idiom mjesta naslijeđen od pradjedova.

U ovom ćemo se radu pozabaviti nadimcima mjesta Vrbanj,³ jer se u toj jezičnoj građi mogu ispitati mnogi registri njegovoga čakavskoga govora. Dijalektalni izraz za nadimak u vrbanskom je govoru – *kazôta*,⁴ premda se izrijeком kao takva ne navodi ni u jednom rječniku ili glosariju. I ne samo jezični, jer način nadijevanja naziva često govori i o karakternim osobinama stanovnika. Pisani izvori koji nam mogu pomoći u prikupljanju vrbanskih nadimaka škrti su i zanemarivi, a konkretniji antroponimijski izvori – što donose podatke vezane za vrbanski živalj – oni su štono registriraju miješanje lokalnog stanovništva putem zasnivanja bračne zajednice.⁵ Zato smo, da bismo došli do ove građe, morali obaviti rad na terenu. Također, imena križonoša u procesiji Velikog četvrtka registrirana su u knjizi Bernardina Škunca, ali uz ime i prezime nije naveden nadimak.⁶

³ Tijekom terenskog rada, u veljači i ožujku 2003. godine, ovdje donesenu građu prikupio sam anketirajući mještane Vrbanja. U tome mi je ponajvećma pomogao Mario Pavičić-Donkić Bujôlov, a u kasnijoj fazi i Marko Pavičić Kôfîn. Budući da je potonji naraštajno stariji od prvospomenutog suradnika, te je i sam zaljubljenik u baštinu svojeg mjesta, dosegnuo mi je neke obiteljeske nazive (ili prišvarke) kojih se mnogi Vrbanjanin danas više ne sjeća. Da bi ovaj rad priveo kraju, stoga, veliku zahvalnost i dužno poštovanje iskazujem upravo *šjor Mârijotu* i *šjor Môrkotu*.

⁴ Riječ *kazôta* dolazi od talijanske riječi *casato*. Po definiciji leksikografa Nicole Zingarellija ta riječ označuje: *Cognome di una famiglia o di una persona*. Taj izraz nisam pronašao ni u jednom relevantnom čakavskom rječniku, premda je stanovnici okolnih sela (ali i otokâ) uredno koriste. Pouzdano znam da se u svim mjestima središnjeg dijela otoka Hvara ova riječ najnormalnije pojavljuje, međutim, u *Rječniku brusškoga govora* nije zapisana. Nema je ni u, istinabog nevelikom, *Rječniku starinskih riječi u Smokvici na Korčuli* don Bože Baničevića. Posebno začuđuje što je ne poznaju ni Hrvati koji žive u talijanskoj pokrajini Molise, koji su posljednjih godina dobili dva vrlo respektabilna leksikografska ostvaraja: rječnike mjesta Acquaviva Collecroce i Montemitra (vidi u popisu literature). Oni su, naime, potekli iz neretvanskoga kraja, dakle, odonud gdje je za očekivati da bi ta riječ (zbog blizine otoka na kojima je zatečena) i mogla postojati. Inače vrlo obimni rječnik, *Libar viskiga jazika*, Andra Rokija Fortunata, također nema u svojoj građi nikakav varijetet te riječi, a Joško Božanić, Komižanin, usmeno mi je potvrdio da se u komiškom idiomu ostvaruje kao: *kazôta*. Moguće ju je naći, zapisanu, tek u djelu autora ovog članka: *Ričnika selaškega govora*, Laus, Split, 2001.

⁵ O tome piše Nevenka Bezić-Božanić u dvama dostupnim mi radovima: *Stanovništvo Gdinja u drugoj polovici 18. stoljeća*, Čakavska rič, br. 2, 1987., str. 117, i *Stanovništvo Bogomolja i njihova prezimena u 18. i 19. stoljeću*, Čakavska rič, br. 2, 1991., str. 73.

⁶ Bernardin Škunca: *Štovanje Isusove muke na otoku Hvaru*, Crkva u svijetu, Split, 1981., str. 205.-206. Na za to predviđenom mjestu posebice su navedeni svećenici križonoše, jer je običaj u Vrbanju da prvu godinu župnikovanja križ nosi upravo novopridošli dušobrižnik. Tako se već prenotirani križonoše pomiču za jednu godinu naprijed. Škunca nakon popisa svećenstva navodi i registar vjernika, koji su u toj bogatoj povijesti imali privilegij baštinenja jednog od najprestižnijih običaja kod nas. Njegova registracija imena započinje godine 1887., a zaključuje se ljeta Gospodnjega 1980.

Da bismo jasno razlučili tradicijska obilježja nekog imena, kompletnu antroponimijsku građu podijelili smo na:

1. nadimke i
2. prišvarke.

Nadimak je obiteljski naziv koji tu obitelj pobliže determinira,⁷ a prišvarak je nadimak unutar nadimka,⁸ odnosno nadjevak koji je nekoj osobi pripisan bez obzira na to što ona dotad već ima obiteljski nadimak. Budući da su mnoge osobe imale isto krsno ime i prezime, da bi ih se razlikovalo morale su imati neki specifičan naziv; onakav, na čiji će se spomen jasno determinirati osoba na koju se misli. Gotovo je pravilo da nadimak obitelj nikad ne uzima sama (ili prišvarak pojedinac), nego je praksa pokazala da nadimak nadjene netko sa strane. Joško Božanić će formulirati nekoliko zanimljivih i efektnih definicija: "Nastanak nadimka rezultat je kreativnog čina. Nadimak nije rezultat pukog imenovanja, nije rezultat konvencije, već kreacije. Uspješan nadimak pjesničko je djelo."⁹

1. Naglasne osobine vrbanjskoga govora

1.1 Inventar naglasaka

Već otrpve u razgovoru sa stanovnikom Vrbanja, *Varbānjaninon*, može se ustanoviti da se radi o klasičnom čakavskom troakcentskom govoru s ikavskim refleksom jata. Tako ćemo vrbanjski govor, po stajalištu Dalibora Brozovića,¹⁰ smjestiti u prvu od ukupno pet cjelina koje se tiču naglasnog sustava čakavskih govora. U ovoj skupini podrazumijevamo oba naglasaka silazne intonacije i jedan uzlazne. Silazni su kratki (ă) i dugi (â), a uzlazni je dugi i lomljivi, tzv. čakavski akut (ǎ).

Budući da je Vrbanj u dobroj mjeri sačuvao karakteristike iskonskoga govorenja, nismo naišli na odlike novoštokavske akcentuacije: primjenu kratkouzlaznog akcenta (˘) ili pak dugouzlaznog (ˆ). Takve će pojave istraživač registrirati jedino u susretu s domicilnim stanovnikom, koji hoće (zbog srama) komunicirati na što je moguće boljem standardu. No, rečene situacije vrlo se lako mogu prepoznati.

1.2 Distribucija naglasaka

Osim u inventaru naglasaka, vrbanjski se dijalekt od standarda umnogome razlikuje i u pogledu njihove distribucije. Svi se, naime, raspoloživi akcenti mogu nalaziti na bilo kojem slogu unutar riječi.

Na uzorku ovdje donesene onomastičke građe zrcali se stvarna slika udjela uporabe pojedinog akcenta u govoru Vrbanja. To će reći da je najčešći kratkosilazni, zatim dugosilazni, te najposlije čakavski akut.

⁷ Pod nadimkom podrazumijevamo obiteljski naziv koji se vodi od davnina.

⁸ Pod prišvarkom podrazumijevamo naziv pojedinca koji već ima obiteljski nadimak.

⁹ Joško Božanić: *Onimikon Palagruže*, Zbornik, Palagruža – Jadranski dragulj, Split-Kaštela, 1996., str. 118.

¹⁰ Samardžija Selak: *Leksikon hrvatskoga jezika i književnosti*, Pergamena, Zagreb, 2001. Vidi natuknicu Dalibora Brozovića, *čakavsko narječje*, str. 98-100.

1.2.1 *Kratkosilazni akcent*

Od ukupno 241 registrirane natuknice, kratkosilazni će se naglasak pojaviti 107 puta, što iznosi 44.39 posto. To ne znači da se dotični akcent eksplicitno pojavljuje na 107 rječničkih jedinica od zapisanih 241, jer broj natuknica u rječniku antroponima nije jednak broju leksema. Naime, pojedine natuknice čini dvoleksemski sklop koji može i ne mora imati naglasak na oba svoja dijela.¹¹

Kratkosilazni se akcent nalazi u jednosložnim riječima, te na početnoj, središnjoj i dočetnoj silabi u višesložnim riječima. Primjeri:

Cār, Rūs

Běpo, Ćěla,

Mitūra, Mikùlica, Alelùjini

Čarnič, Svidök, Tupö.

Također, kratkosilazni akcent će se – u ovdje donesenoj antroponimijskoj građi – uvijek pojavljivati nakon prednaglasne dužine sloga.¹²

1.2.2 *Dugosilazni akcent*

Dugosilazni se akcent, kao i kratkosilazni, nalazi na jednosložnim riječima, te na početnoj, središnjoj i dočetnoj silabi u višesložnim riječima. Na uzorku od rečenih 241 natuknica, dugosilazni se akcent pojavljuje 103 puta, tj. 42.73 posto. Primjeri:

Júd

Ánte, Bâre, Gústo, Vûne

Batûdini, Bujôlić, Kapitónovi, Žamájku

Cvitôn, Fažól, Gašperîn, Marijôn.

1.2.3 *Čakavski akut*

Od svih naglasaka u vrbanjskoj antroponimiji, najmanje se koristi čakavski akut. U spomenutoj leksičkoj građi od 241 natuknice pojaviti će se 37 puta, odnosno 15.35 posto. Kao i prethodni akcenti, i ovaj će se pojaviti u jednosložnicama,¹³ zatim na početnoj, središnjoj i dočetnoj silabi u višesložnicama. Primjeri:

Bātetovi, Čōškovi, Krīva, Šōrčevi

Barbāsovi, Marīnčevi, Puhālo, Žbarālotovi

Bakalōr, Gargūr, Markēr, Šartūr.

¹¹ O tome vidi naprijed u dijelu o imenicama.

¹² Primjere za to vidi u dijelu o nenaglasnoj dužini sloga.

¹³ Među antroponimijskom građom sakupljenom u Vrbanju, nisam uspio registrirati ni jedan jednosložni leksem s čakavskim akutom. Međutim, pouzdano znam da se u govoru dotičnog mjesta nalazi pregršt takvih slučajeva: *mūl*, u značenju mula; *pūt*, u dvostrukom značenju, 1. cesta (kao imenica) i 2. prema, k (kao prijedlog); *šcūt*, u značenju gležanj itd.

1.3. Dvostruki naglasak

Dvostruki se naglasak u vrbanskom govoru nikad ne javlja na jednoj leksičkoj riječi.¹⁴ Izuzeci su, dakako, superlativi, koji gotovo u pravilu sadrže dva sloga s akcentuiranim dijelom, i to isključivo na prefiksalsnom dijelu riječi *-noj* (u značenju *-naj*), gdje je uvijek cirkumfleks, te na pretposljednem slogu, na kojem se ostvaruju kratkosilazni akcent i čakavski akut.

Na primjer:

nôjbôji – najbolji

nôjkrâci – najkraći

nôjšesnji – najuredniji.

1.4. Nenaglašena dužina, kvantiteta

Pored troakcentnog naglasnog sustava, u Vrbanju se javlja i nenaglašena dužina sloga ili kvantiteta. Ona je isključivo prednaglasna i nikad se ne javlja na slogovima poslije naglašenog dijela riječi. U dvosložnim se riječima pojavljuje na prvom, a u trosložnim i četverosložnim riječima na drugom. Nismo zabilježili situacije gdje bi se kvantiteta u četverosložnim riječima pojavila na trećoj silabi, no to ne znači da vrbanski govor u svojoj praksi ne poznaje i takve primjere.

Svi slučajevi koji prezentiraju prednaglasnu dužinu sloga u ovom rječniku antroponimije, sugeriraju nam kratkosilazni naglasak na naglašenom slogu. U drugim situacijama – kolokvijalnim prilikama koje u ovom radu nismo konzultirali – nakon kvantitete pojavljivat će se oba duga naglasaka. No, najčešći akcent koji u govoru mjesta Vrbanj slijedi nakon dugog sloga jest – kratkosilazni. U nominativu jednine pojavit će se kvantiteta 11 puta (što znači 4.56 posto), ali u genitivu njezina zastupljenost mnogo je upečatljivija.¹⁵ Svi antroponimi s kvantitetom, koje smo u terenskom istraživanju uspjeli prikupiti, jesu:

Bôr'ini, Dûndâ, Frôn'ini, Glôv'ini, Gundějôvi, Kosmējôvi, Kôstâ, Kôt'ini, Pêl'ini, Sûl'ini
i *Tônâ*.

2. Vrste riječi

Vrste riječi od kojih su sačinjeni vrbanski nadimci, prišvarci i hipokoristici jesu imenice i pridjevi, i to u većini slučajeva posvojni pridjevi.

2.1. Imenice

Najčešće vrste riječi od kojih su satkani vrbanski nadimci su imenice. One su većinom u nominativu jednine. Pored toga, imenice se pojavljuju i u dvoleksemskim sintagmama. Dvoleksemski sklop obično čine:

¹⁴ U splitskim nadimcima, po Radovanu Vidoviću, dolazi do takvih situacija. Vidi o tome u članku Radovan, Vidović: *Komentar za splitske nadimke i prišvarke*, Čakavska rič br. 1, 1994., str. 59-61. Vidović donosi jednu vrlo zanimljivu humornu anegdotu: "Ipak bi 'Moj informant (Ivan Kovačić 1897-1987), s kojim sam sate i dane proveo slušajući ga i preslušavajući, kategorički odbijao kad bih ja pokušao izgovarati *ôtac* ('to je vlaški!' rekao bi) ili pak *otâc* ('a to je braški!'), dakle samo je ovo 'splitski' – *ôtâc*".

¹⁵ Vidi primjer u bilješci br. 29.

1. dvije imenice
2. pridjev i imenica

Prva od dvije kategorije dvoleksemske natuknice također se može podijeliti. Naime, katkad se radi o dvije imenice u nominativu, a u drugom slučaju pojavit će se imenice od kojih je jedna u jednom, a druga u drugom padežu. I to: prva od njih doživjet će mijene u deklinaciji, dok će druga zadržati nominativnu funkciju; prva je najčešće apelativ, dok je druga vlastita imenica. Konačno, ako neka imenica gubi akcent, bit će to ona prva. Primjeri:

Mâjstor Vûk (obje imenice u nominativu)

Meštre Mučālo (vokativ i nominativ, s prve imenice je izostao naglasak).

Češći je slučaj da dvoleksemsku natuknicu čine pridjev i imenica. I to upravo ovim redom, jer je uistinu rijetkost da se u toj kombinaciji pridjev pojavljuje iza imenice. Praksa pokazuje da se u ovakvoj hijerarhiji na prvom mjestu uvijek nalazi pridjev, a da iza njega slijedi imenica. Kao i u većini ostalih čakavskih idioma, i u vrbanjskom se slične kovanice tvore na polaritetu: veliki – mali. Primjeri:

Mōli Jûre – Vēli Jûre

Mōli Sîbe – Vēli Sîbe.

2.2 Pridjevi

Veliku većinu ukupne antroponimijske građe mjesta Vrbanj čine pridjevi, i to gotovo u pravilu posvojni pridjevi.¹⁶ Zaprepašćuje podatak (što se zorno može vidjeti u drugom dijelu ovog rada) da je velik postotak obiteljskih nadimaka upravo evidentiran u vidu posvojnog pridjeva: čak ne računajući na slučajeve kad se jednostavnom tvorbom od imenice načini rečeni oblik. Uz te oblike pridjevi u vrbanjskom govoru mogu biti određeni i neodređeni, a unutar onomastičkog nazivlja javljat će se isključivo neodređeni oblik. Dakako, najčešće u društvu s imenicom, kako se i vidi iz prethodnih primjera. Praksa je pokazala da se pridjev uz imenicu najčešće temelji na polaritetu veliki-mali, odnosno velika-mala. Ali se javljaju i prilike pod kojima nam je za primijetiti ambigvitet: crni-bijeli ili crna-bijela.

No, postoje i izuzeci u kojima (neodređeni) pridjev stoji sam, bez popratne imenice. Registrirali smo dva takva slučaja: *Bîli*, *Krîva*.

3. Postanak nadimaka

Nadimci se u vrbanjskom govoru, kao i u većini ostalih dalmatinskih sredina, nadijevaju na nekoliko načina. Pišući o selačkim nadimcima,¹⁷ ustanovili smo da oni nastaju iz praktičnih razloga ili kao posljedica dalmatinskog temperamenta. Kako je mentalitet uzmorskog življa, ali i mediteranskog općenito, vrlo sklon šali (nerijetko i ruganju), nadimci se uz osobu lijepo strelovitom brzinom. Etimološki pristup razradi ove građe nismo

¹⁶ Primjere za posvojne pridjeve može se vidjeti u pasusu koji govori o nadimcima što su nastali od vlastitih imenica.

¹⁷ Siniša Vuković: *Selaške kazate, nadimci, prišvarci i hipokoristici Selaca na otoku Braču*, Čakavska rič, br. 2., 2001., str. 73.-116.

primijenili, ali se aproksimativno može ustanoviti dominacija riječi romanskog podrijetla, i to uglavnom talijanizama, tj. venecijanizama; onih riječi, dakle, koje i čine većinu ukupnoga korpusa kojim se koriste Vrbanjani u svakodnevnoj komunikaciji. Analiziravši cjelovitu antroponimijsku građu prikupljenu u mjestu Vrbanj, ustanovili smo da se isti manifestiraju kao:

3.1 nadimci nastali prema tjelesnim manama

3.2 nadimci nastali prema osnovnom zanimanju

3.3 nadimci izvedeni iz vlastitih imena

3.4 nadimci izvedeni od zoonima i fitonima

3.1 nadimci nastali prema tjelesnim manama

Radi li se pak o kakvoj fizičkoj mani, zlobnik će vrlo brzo hendikepiranoj osobi nadjenuti "pripadajući" joj naziv. Rugajući se fizičkom izgledu ili prepoznavajući kod koga nekakvu tjelesnu manu, Vrbanjanin se dosjetio ovih naziva: *Belčini*, *Blézgo*, *Bômba*, *Ćěla*, *Kapùlinovi*, *Lăgani*, *Vûne*, *Čovčičić*, *Jănkčić*, *Kražina*, *Fažôl*, *Puhălo*, *Ušătićići*, *Glôvîni*, *Bûfić*, *Krîva*, *Măriš*, *Môro*, *Mûto*, *Tîkvica*, *Bujôlić*, *Străšilovi*, *Žamăjku*, *Běrčevi*, *Čarnîcevi*, *Pělîni*, *Bakalôr*, *Bûkalo*, *Gundějôvi*, *Măžin*. Naravno, među njima dominiraju posprdni nazivi koji aludiraju na fizički izgled pojedinca, tj. dojam koji se stječe isprve. U prvom redu su mršavi i debeli ljudi, zatim oni s kakvom posebnosću na glavi, ali i oni s govornom manom.

3.2 nadimci nastali prema osnovnom zanimanju

U svakom je dalmatinskom mjestu postojalo nekoliko zanimanja koja su gotovo neizostavno nametali nadimke ili prišvarke. U prvom redu predmnijevamo liječničku službu (*Dôktor*), ili krojački obrt (*Šartûr*),¹⁸ a nisu rijetki ni slučajevi kad zvonar ili sakreštant u crkvi poprime naziv *Reměta*.¹⁹ Dakako, svaki od rečenih naziva registrirali smo i u Vrbanju.

Budući da je stariji živalj svakome tko je iskazivao spretnost u kakvom poslu dodjeljivao "titulu" *meštar*, razvio se čitav niz prilika u kojima se taj izraz i koristio. Tituliranje te vrste zabilježiti nam je ponajprije kod učitelja u školi ili voditelja kakvoga glazbenog sastava (maestro), ali i kod vrsnih zidara, tj. majstora koji se bave kamenom, drvom, instalacijama ma koje vrste i sl. U Vrbanju smo zatekli sljedeće nadimke ove vrste: *Meštre Marîja*, *Meštre Mikûla*, *Meštre Mučălo*, *Meštre Šime*, *Meštrejûrjevi* i *Měštrovî*.

I naziv *Kume*, *Kuma* ili *Kum* često se može sresti kao svojevrsni titular uz ime, a koji kasnije prijede u određeniji naziv i veže se uz neku osobu. Takav jedan slučaj zabilježili smo i u Vrbanju, naravno, u varijetetu *Kûme*. Pored toga, brijačka djelatnost također u nemalom broju slučajeva utječe na obiteljski nadimak. Njegova se manifestacija očituje u talijanizmu *barbîr*, pa ni Vrbanj nije iznimka. I kapetanska služba na brodu nerijetko ostavi traga u mjesnoj antroponimiji, a ovdje se ogleda u izravnom terminu *Kapitônovi*. Da, čest je slučaj da se dobije prišvarak (koji kasnije zna prerasti u nadimak) po imenu broda na

¹⁸ Čest je slučaj da se nadimak nadjene po krojačkom zanatu. U Splitu je zabilježen kao deminutivni oblik *Šalturîč*. Vidi o tome u radu Frane Senjanovića Čopa: *Splitski prišvarci i nadimci*, Čakavska rič, br. 1, 1994., str. 38.

¹⁹ I ovaj se nadimak često koristi. Vidi rad Senjanovića, str. 37.

kojem je dotičnik plovio, ali u Vrbanju nismo zatekli takvih egzemplara. Jedini primjer slične vrste može se primijetiti u prišvarku *Spāček*, koji je sumještanin dobio zbog istoimene marke vozila koju je bio kupio.

3.3 Nadimci izvedeni iz vlastitih imena

Kao i zanimanja, i vlastita imena su često izvorište s kojih se zaputi konačni naziv: bilo da je riječi o tome da dijete poprimi ime po ocu (rjeđe po majci), bilo da ga se jednostavno skрати, ili da dobije ime po nekom drugom imenu (najčešće javnoj osobi kojoj fizički nalikuje ili koju obožava). U nekim drugim sredinama nailazili smo na slučajeve da djecu otvoreno oslovljavaju po imenu oca; no, u Vrbanju takav slučaj nismo zabilježili.

Od svih vlastitih imena najpodložnije varijacijama su Ante, Ivan i Josip, dok su kod žena to imena Marija, Ivana i Katarina. Najzanimljiviji je oblik Josip, koji često zna biti i Joze, Jozo ili u vidu hipokoristika Joskan. Međutim, najčešći i ujedno najsimpaticijski je romanizirani oblik Bepo, odnosno Pepe, a Vrbanj u svojoj antroponimijskoj baštini (uz oblik *Běpo*) njeguje još izraze *Sibe* i *Osib*. S obzirom na to da je u vrbanjskom govoru česta zamjena vokala *a* s vokalom *o*, muško ime Ante postaje *Ônte*.²⁰ Prijevoj je moguće percipirati i u morfološkim mijenama. Tako, na primjer, u nominativu jednine muško ime *Ivôn* ne korespondira ni s ortografskim, a ni s ortoepskim načelima hrvatskog standarda. Naime, dugouzlazni akcent koji u normiranom govoru pada na prvi slog, u vrbanjskom slučaju postaje dugosilazni i miče se na terminalni slog. A drugi vokal u imenu *Ivôn*, samoglasnik *o*, u genitivu jednine postat će *a* i glasit će *Ivāna*. Uz to, dolazi i do metatonije, pa se cirkumfleks zamjenjuje čakavskim akutom. Oblici koji su nastali od imena Ivan odista su raznovrsni i mnogobrojni. Najkraći i uporabom najrazvedeniji svakako je *Îve*, a zatim idu *Îveja* i *Îviša*, kao i deminutivni oblik s prizvukom hipokoristika – *Ivančič*.²¹ Dodajmo tome i jedan poseban varijetet riječi koji je nastao prefiksalsnom tvorbom, tj. anticipiranjem rečenog radikalnog morfema – *Paranzivôn*.

Pogledajmo koja smo skraćena imena ili oblike imena registrirali na teritoriju našeg zanimanja. Prema imenu Bartolomej (Bartolomeo) nastao je nadimak *Bâretovi*, od kojeg su daljnjim kraćenjem nastali *Bâriša* i još ekonomičniji *Bâre*. Bogomir ili Bogoslav su skraćeni u *Bôgo*, a posvojni pridjev *Bômbotovi* preinačen je u imenicu *Bômba*. I inače je čest slučaj da posvojni pridjev supstituira imenicu, ili obrnuto.

Kretanje nadimka na relaciji imenica – posvojni pridjev i obrnuto zbit će se u sljedećim primjerima: *Balôličevi* – *Balôlič*, *Barbîrôvi* – *Barbîr*, *Bâretovi* – *Bâriša*, *Bômbotovi* – *Bômba*, *Briškulini* – *Brîškula*, *Büficevi* – *Büfić*, *Bujôlovi* – *Bujôlič*, *Bükalovi* – *Bükalo*, *Cvitićevi* – *Cvitić*, *Fažôlotovi* – *Fažôl*, *Gargûrôvi* – *Gargûr*, *Gašperînovi* – *Gašperîn*, *Gâzetovi* – *Gâze*, *Îvejini* – *Îveja*, *Jônkotovi* – *Jânkić*, *Kâpulićini* – *Kâpulića*, *Kêkotovi* – *Kêko*, *Kôkotovi* – *Kôkot*, *Kôstîni* – *Kôstâ*, *Kražînovi* – *Kražîna*, *Kûmetovi* – *Kûme*, *Kûžmanovi* – *Kûžman*, *Mâjdanovi* – *Mâjdan*, *Mažînovi* – *Mažîn*, *Môrotovi* – *Môro*, *Pêcigovi* – *Pêcigo*, *Picôlini* –

²⁰ Čest je slučaj u vrbanjskom govoru da, u odnosu na standardni govorni idom, ustanovimo prijevoj, i to u situacijama kad je posrijedi dugi slog: bilo uzlazne ili silazne intonacije. Npr. u riječima *môli*, *vrôta*, *bôrka*, *karnovôl* itd.

²¹ Varijetetima i izvodima iz tog muškog imena bavio se i Živko Bjelanović u radu: *Hipokoristici u ovostoljetnim hrvatskim gramatikama*, Zbornik radova I., Drugi hrvatski slavistički kongres, Hrvatsko filološko društvo, Zagreb, 2001., str. 333-339.

Picôla, Puhâlovi – Puhâlo, Pûmpini – Pûmpa, Remětini – Reměta, Rûsini – Rûs, Šćépotovi – Šćépo, Škândeĵini – Škândeĵa, Štrâmbotovi – Štrâmba, Tribunôlôvi – Tribunôl, Vûnetovi – Vûne, Žîga – Žîgini i Žûgotovi – Žûgo.

Nadalje, nadimak u obliku posvojnog pridjeva, *Dûjetovi*, razvit će se od pojedinca imenom *Dûica* (Duje, Dujam),²² a ime *Cvitôn* dobit ćemo od oblika – Cvjetko. Od vlastitog imena Augustin prvo je kraćenjem nastao *Gustín*, da bi se na kraju ekonomizirao do oblika *Gûsto*. Nepostojano *a* naći ćemo u vrbanskom idiomu,²³ pa ne čudi što je muško ime Grgur zatečeno kao *Gargûr*. Kao i u većini ostalih sredina Ljubomir ili Ljubo pretvorit će se u *Jûbo*, Juraj u *Jûre*, Konstanca u *Kôstâ*, Katica ili Katarina u *Kôtica*; Križan za trenutak postaje *Krřsto*, Magdalena će prijeći u oblik *Mânda*, dok će muško ime Marijan, zahvaljujući prijevoju, postati *Marijôn*. Ovo će ime, nadalje, u istoj osobi dobiti dva oblika, i to ženska: *Mâre* i *Mârica*. Uz ponešto pejorativnosti žensko će ime Marija postati *Marijâča*, a krivim izgovorom Marin će varirati do oblika *Mâriš*. Dabome, kad se englesko žensko ime Margareth prilagodi fonetskim i ortoepsko-ortografskim načelima standardnog nam jezika, ono umah postaje Margareta (*Margarita*), a svojevrsnom abreviaturom taj će antroponim poprimiti oblik: *Mârgari*. Vrbanski oblici imena Dinko su *Měnego* i *Mêne*, a oni dolaze od muškog imena Dominik ili Domenik.²⁴ Matija će postati *Matij*, Milan *Mile*, Mladen *Mladîn*, dok će Nikica ili Nikola učas postati *Miko*. Kao i u nekoliko prethodnih slučajeva, posredstvom prijevoja muško ime Marko postat će *Môrko*, a Matko će se pretvoriti u *Môte*. Žensko ime Perica postat će *Pěra*, a muško Stjepko ili Stjepan poprimit će tipično dalmatinski oblik *Stîpe*, baš kao i Šimun – *Šîme*. I na koncu, muško ime Tadija (koje će Vrbanjani izgovoriti kao *Tadĵja*), pokratit će do oblika *Tâde*, a ime Tomislav ili Tomas (izg. *Tomâs*) jednostavno će se riješiti kao – *Tôme*. Žensko ime Tonka, preobrazit će se u *Tônâ* ili, pak, u deminutivni oblik *Tonîna*.

Preostaje, tek, navesti nam one nadimke ili determinacijsko skupno nazivlje koje nastalo je izravnim (a neznatnim) utjecajem na samo prezime. To su antroponimi: *Budânović* (zbog krivog izgovora prezimena Vodanović), *Burâtovi* (Buratović), *Čûbretovi* (Čubre),²⁵ *Drôĵćini* i *Drôzica* (Dražica), *Jěrcégovi* (Erceg), *Jûbići* (Ljubić), *Mârkovi* i *Matĵjević* (Matković), *Rôzovi* (Razović), *Stîpećovi* (Stipetić), *Tûrićevi* (Turić) i *Vîdoševi* (Vidošević).

Dodajmo tome još i podatak da se jedan dio Vrbanja naziva i *Rôzovi dvôri*, upravo zato što su na tom području koncentrirane obitelji s prezimenom Razović. Logično je, stoga, da se i prepoznatljiviji obiteljski naziv (makar i širi) nadjene upravo po tome. A na dijelu Vrbanja gdje je izgrađena kapelica svetom Roku, razvio se nadimak – *Rôkotovi*.

Zanimljivo je da u Vrbanju žene nemaju poseban oblik satkan unutar nadimka, kakav smo mogli zapaziti u nekim drugim sredinama.²⁶ Tako, recimo, Vrbanjani neće skovati

²² Kako se može vidjeti u glosariju, nadimak *Dûjetovi* pojavljuje se dvostruko: i unutar jedne loze Lušić-Bulić, ali i u okviru obitelji Stipišić.

²³ Svarabaktički vokal *a* u vrbanskom govoru uvijek potpomaže (inače) slogotvorno *r*, pa nam je naići na riječi: *sârce* ili *pârsi*. Također, katkad ćemo naići i na svarabaktičko *o*, na primjer u riječi *kôrv*, *môrtvi* itd.

²⁴ U nekim drugim mjestima ovaj će antroponim imati oblik *Měngô*. Vidi o tome u bilješci Siniša Vuković: *Selaške kazate...*

²⁵ Ovo je prezime nastalo skraćivanjem od Čubretović (izg. *Čubrětović*), od kojeg i danas u Vrbanju postoje tri obitelji.

²⁶ U Selcima na Braču, primjerice, vrlo je razvedeno grozdasto raspoređeno antroponimijsko nazivlje. To će reći da uz normalan nadimak, recimo *Sûhô*, imamo još i oblike posvojnog pridjeva *Sûhini*, ali i eksplicitni ženski oblik nadimka – *Sûhinĵca*. Ovakvu tvorbu u Vrbanju nismo našli.

izraz *Bujôlovika* ili *Bujôlovica*, kakav nam se, možda, nameće. Kad on želi apostrofirati ženu unutar određenog nadimka, suprotstaviti će se rješenju u vidu jedne riječi, te će pristupiti dvoleksemskoj opredijeljenosti: *Pāvica Bujôlova*, *Marija Marīnčeva* ili *Kôtica Špīrotova*.

3.4 Nadimci izvedeni od zoonima i fitonima

Antroponimi u Vrbanju motivirani nazivima biljaka i životinja nisu mnogobrojni, ali ih ipak ima. Kao i drugdje, oni se nameću pojedincu iz nekoliko razloga. Jedan nas upućuje na to da dotičnik nalikuje određenoj vrsti iz faune ili, pak, da vrlo vjerno oponaša njezino glasanje. Posjeduje li, kao kućnog ljubimca, kakvu egzotičnu životinju (ili biljku), velika je vjerojatnost da mu se njezin naziv pripiše kao nadimak. Ako se naziv stvori zbog fizičke sličnosti s nekom životinjom (zbog velikih ušiju, nosa i sl.), tada možemo govoriti o podjeli nadimaka koji su u dosluhu s rasporedom koji nadimke klasificira posredstvom tjelesnih mana. Slična stvar je i s postankom nadimka koji uvjetuju leksemi botaničke provenijencije. Tu najčešće nalazimo riječi *tikva* ili *kapula* koje se odnose na kakvu manu glave (najčešće aludirajući na njezinu veličinu).

Nadimci koji su motivirani zoonimima jesu ovi: *Bakaláro* ili *Bakalôr*, *Gĭra*, *Grôpčić* (neizravno),²⁷ *Gũjičini*, *Gundějovi*, *Kòkot*, *Kosmějovi*, *Májstor Vûk*, *Môškovi*, *Pûhovi*, *Sprũgaj* i *Zmajica*.

Nadimci koji su motivirani fitonimima jesu ovi: *Fažól*, *Kāpulica*, *Kapŭlinovi*, *Rũžini* i *Tĭkvice*.

4. Izgovor prezimena

Opće je znano da se nečije prezime izgovara onako kako ga izgovara onaj koji ga i nosi. Zato smatramo važnim upisati odlike izgovora vrbanjskih prezimena od samih obitelji koje su pod tim prezimenom i uvedene u knjige, tj. pod kojim se prezimenom cijeli život predstavljaju ili identificiraju. Bez obzira na to je li neko prezime stoljećima u Vrbanju ili se ondje nastanilo doseljenjem kakvog pojedinca ili obitelji, mi smo u ovom radu provodili akcentuaciju prema izvornom izgovoru domicilnog stanovnika na čijem teritoriju je i registrirano spomenuto prezime. U takve slučajeve ubrajamo prezimena:

Vitáli, doseli se iz Sućurja (nadimak *Gŭtini*),

Dēdić, doseli se iz šibenskog zaleđa (nadimak *Mājdan*),

Lŭpi, doseli se iz Staroga Grada (nadimak *Štrámbo*) i

Tŭrić, doseli se iz Zagore (nadimak *Tŭrićevi*).

Zanimljivo je i to da ovdašnji žitelj svoje mjesto naziva *Varbônj*, te da je njegov stanovnik *Varbājanin*, a stanovnica *Varbônjka*. Najčešće prezime na koje smo naišli registrirajući ovdje donesenu antroponimijsku građu, jest Pavičić. Zajedno s dvostrukim prezimenom,²⁸ unutar tog prezimena razvit će se 53 nadimka. To će reći da je prezime Pavičić zastupljeno

²⁷ Ovaj nadimak dolazi od riječi *grābak* u značenju izmet od magarca.

²⁸ Prezime Pavičić se još pojavljuje u obliku Pavičić-Donkić, Pavičić-Ivelja i Tresić-Pavičić.

ukupno 21.99 posto. A najbrojniji su nadimci kojima je početno slovo – M. Ima ih ukupno 44, što znači 18.25 posto.

Poradi bolje preglednosti, uz svako je prezime donesen nadimak ili prišvarak koji se u njegovu okrilju razvio. Evo, dakle, kako mještani Vrbanja izgovaraju vlastita prezimena:

Bojanić: Meštre Šime.

Bratanić: Belčini, Bômbo, Čehanovi, Čëla, Döktor², Kapülinovi, Kütle, Kūžman, Lăgani, Mačićevi, Mōli Āntun, Pūmpa, Rūs, (Sëka¹), Večërnjini, Vëli Āntun i Vüne.

Bulić: Kosmëjovi.

Burātović: Bônini, Burātovi, Čoviči, Gabrić, Grôpčić, Jānkić, Jūd, Jurôndotovi, Kontinovi, Kražina, Mārgari, Marinović, Markër, Mitūra, Mōli Sibe, Pihurničevi, Pïkovi, Pïštini, Pühovi, (Sëka²), Šmôrnje, Vëli Sibe i Žënčini.

Čübre: Čübretovi i Kabanica.

Dëdić: Māждан.

Ārceg: Jërcegovi.

Fredōtović: Barbāsovi, Būdrovići, Čöškovi, Kënje, Lūčetovi, Marijača, Meštre Marija, Paranzivôn i Šūndetovi.²

Justinijānović: Cvitić i Špïrotovi.

Kālinić (Kalinić): Lizātović.

Lüpi: Štrāmbo.

Lüšić: Bätetovi, (Dūndi), Fažôl, G'ira, Manôvra, Mihovilovi, Mönčetovi, Pëcigo, Përa, Puhālo i Ušatići.

Lüšić-Bulić: Dūjetovi.

Ljūbić: Bīli, Glōv'ini, Gūsto, Jūbići, Mājstor Vūk i Pëškotovi.

Mātković: Balölic, Čār, Dūndo, Kōkot, Mārkovi, Matijević, Mëštrov, Mōli Jüre, Nāne, Plānčić, Šëndik, Tāncalo i Vëli Jüre.

Mātković-Drāžica (Drôžica): Drôjčini.

Mātković-Mikūlčić: Bōr'ini.

Milātić: Stipe Rôzov.

Pavčić: Alelujini, Barbīr, Bažiko, Blāćetovi, Blëzgo, Būfić, Cikinör, Frön'ini, Gašperin, Gävranovi, Gāze, Gōdejovi, Güjčini, Klāpotovi, Kolëga, Kōt'ini, Krīva, Lāzetovi, Lūnje, Māre, Mārica, Mēne, Mōro, Mōškotovi, Mūletovi, Mušterija, Mūto, Poštëni, Puharina, Sprügaj, Šartür, Tïkvice, Tōnā, Tribunöl, Trïpetovi, Vïskovi i Žbarālatovi.

Pavčić-Donkić: Brīškula, Bujölic, Gargür, Ivančić, K'išini, Kōstā, Meštre Mučālo, Sëka, Trüp i Žiga.

Pavčić-Īvelja: Hōje, Īveja i Sūl'ini.

Përīć: Grūnje.

Rāčić: Gövčevi, Kābel, Kapitōnovi, Meštre Mikūla, Rökotovi, Rūso, Spāček, Strāšilovi, Šörčevi, Zāne i Žūgo.

Rázović: Kěko, Kúme, Pisànica, Rózovi, Rùžini, Sěka, Svidök i Šebejövì.

Stípetić: Reměta, Stípečovi, Usìter i Žamájku.

Stipíšić: Bâretovi, Bãriša, Dinklìć, Dújetovi, Īviša, Meštrejûrjevi, Picôla i Šûndetovi¹.

Trěsić: Běrcěvi, Křsto i Türtulovi.

Trěsić-Pavličić: Čarnlčevi i Pělìni.

Türić: Türićevi.

Vidõšević: Bakalõr, Bùkalo, Čarvìć, Dõme, Dúndi, Gundějövì, Kãpulica, Marĩnčevi, Mâriš, Mažin, Reměta, Šćěpo, Škãndeja i Vidoševi.

Vitáli: Gütini.

Vodãnović: Bãko, Budãnović, Čüćini, Dõktor, Fakĩnovi, Gùslini, Pãštrović, Pěra i Vãtrica.

Antroponimijska građa predstavljena u drugom dijelu ovog radu donesena je abecednim redom i organizirana na način rječnika. Uz svaku natuknicu pridodan joj je i potpuni gramatički opis, tj. njezin genitiv i rod. Neke natuknice (vlastite imenice) upotpunjene su i vokativom, jer se tada najčešće javljaju akcentuacijski varijeteti značajni za proučavanje prozodijskih osobina govora u Vrbanju.²⁹ Onim imenicama kojima nije naznačen vokativ, on je jednak nominativu. Vokativ nam je važan i stoga što se njegov oblik koristi u živoj kolokvijalnoj praksi, a za koju nam je i nužan nadimak kao takav.

Da bi se lakše mogli sagledati slučajevi izravnih rodbinskih veza, te ustanoviti koji nadimci su u izravnom suodnosu, na kraju desne strane natuknice navedeni su svi antroponimijski oblici koji se javljaju unutar iste obitelji. Jednako tako, u slučaju prišvarka odmah je naznačen nadimak, ne bi li se bez sumnje ili nejasnoće odmah moglo ustanoviti o kojoj se obitelji radi.

²⁹ U većini slučajeva vrbanjskih antroponima vokativ je identičan nominativu. No, postoje i situacije u kojima dolazi do naročitih glasovnih promjena ili promjena akcenatske situacije. Zanimljiv je primjer imenice *Barbîr*. U njoj nam genitiv otkriva posvema drugačiju prozodijsku sliku, a dvostruka mogućnost vokativa samo potvrđuje akcentuacijsku i morfološku raznovrsnost vrbanjskoga govora. Genitiv postaje onakav, kakav je i u većini čakavskih govora kad se na zadnjem slogu u riječi pojavljuje čakavski akut: na pretposljednem slogu nastat će kvantiteta, a na zadnjem kratkosilazni akcent. Zato nominativ *Barbîr* u genitivu postaje *Barbîr*, a u vokativu *Barbîrŭ*, odnosno *Bãrbire*. Identična se situacija pojavljuje i u slučaju imenice *Gargŭr*.

II. DIO

A

Alelùjini, -ih pos. prid. – obitelj Pavičić (Jakov).

Andrija, -e m. – muško ime Andrija ili Andro.

Ânte, -ta m. – oblik muškog imena Ante. Isto i **Ônte**.

Antić, -a m. dem. – oblik muškog imena Ante ili Antun.

B

Bakalâro, -ta m. priš. – v. **Bakalôr**.

Bakalôr, -ôrà vok. -ôrù m. priš. – Dinko Vidošević unutar nadimka **Remëta**.¹

Bâko, -ta m. priš. – Jakov Vodanović.

Balôlić, -a vok. -u m. pos. prid. **Balôlićevi** – obitelj Matković.

Barbâsovi, -ih pos. prid. – obitelj Fredotović.

Barbîr, -îrà vok. -îrù (Bârbire) m. priš. pos. prid. **Barbîrôvi** (*barbîr*, -îrà m. – brijač)
– Ivan Pavičić unutar nadimka **Gùjjićini**. Bio je brijač.

Bâre, -ta m. priš. – v. **Bâriša**.

Bâretovi, -ih pos. prid. – obitelj Stipišić; usp. – **Bâriša**.

Bâriša, -e m. priš. – Bartolomej Stipišić unutar nadimka **Bâretovi**. Isto i **Bâre**.

Bâtetovi, -ih pos. prid. – obitelj Lušić.

Batûdini, -ih pos. prid. – v. **Fakînovi**.

Bažiko, -ta m. – Dinko Pavičić.

Belëćini, -ih pos. prid. (*belëca*, -e f. – ljepota) – obitelj Bratanić.

Bëpo, -ta m. – oblik muškog imena Josip. Isto i **Sibe** i **Osib**.

Bërčevi, -ih pos. prid. – obitelj Tresić.

Bili, -ega m. priš. – Petar Ljubić unutar nadimka **Glôvîni**. Brat mu je **Mâjstor Vûk**.

Blâćetovi, -ih pos. prid. – obitelj Pavičić; usp. – **Blêzgo** i **Kolêga**.

Blêzgo, -ta m. priš. – Marko Pavičić unutar nadimka **Blâćetovi**. Brat mu je **Kolêga**.

Bôgo, -ta m. – oblik muškog imena Bogomir ili Bogoslav.

Bômbô, -ta m. priš. pos. prid. **Bômbotovi** – Miko Bratanić. Isto i **Ćëla**.

Bônini, -ih pos. prid. – obitelj Buratović.

Bôrîni, -ih pos. prid. – obitelj Matković-Mikulčić.

Briškula, -e f. pos. prid. **Briškulini** (*briškula*, -e f. – dalmatinska kartaška igra) – obitelj Pavičić-Donkić.

Budânović, -a m. priš. – Nikša Vodanović unutar nadimka **Gûslini**. Prišvarak mu je navodno nadjenut zbog iskrivljavanja izgovora vlastitog prezimena.

Bûdrovići, -ih pos. prid. – obitelj Fredotović.

Büfić, -a vok. -u m. priš. pos. prid. **Büfićevi** (*büfast* – ugojen, debeo) – Marko Pavičić unutar nadimka **Žbarālatovi**.

Bujôlić, -a m. pos. prid. **Bujôlovi** – obitelj Pavičić-Donkić.

Bükalo, -ta m. pos. prid. **Bükalotovi** – obitelj Vidošević.

Burātovi, -ih pos. prid. – skupni naziv za sve obitelji Buratović.

C

Cār, -a vok. -e (Cāre) m. priš. – Miko Matković unutar nadimka **Mēštrovi**. Isti naziv nose i njegovi sinovi (Antun, Roko i Stjepko).

Cikinōr, -ōrā m. (*cikīn*, -a m. – novčana jedinica, cekin) – obitelj Marijana Pavičića. Isto i **Kōtīni**; usp. – **Māre** i **Mārica**.

Cvītić, -a vok. -u m. priš. pos. prid. **Cvītićevi** – Dinko Justinijanović.

Cvitōn, Cvitāna vok. Cvitāne m. – oblik muškog imena Cvjetko.

Č

Čarnič, -a vok. -u m. priš. – Vinko Vidošević unutar nadimka **Marīnčevi**.

Čarničevi, -ih pos. prid. – obitelj Tresić-Pavičić.

Čēhanovi, -ih pos. prid. – obitelj Bratanić.

Čōškovi, -ih pos. prid. – obitelj Fredotović; usp. – **Paranzivōn**.

Čovīčić, -a vok. -u m. priš. – Nikola Buratović unutar nadimka **Žēnčīni**. Bio je malen rastom.

Čūbretovi, -ih pos. prid. – skupni naziv za obitelji Čubre; usp. – **Kabanīca**.

Čučīni, -ih pos. prid. – obitelj Vodanović.

Ć

Ćēla, -e vok. Ćōla f. – Miki Bratanić unutar nadimka **Bōmbotovi**.

D

Dinkīć, -a m. priš. – Dinko Stipišić unutar nadimka **Meštrejūrjevi**.

Dōktor¹, -a vok. -e m. priš. – Antun Vodanović unutar nadimka **Fakīnovi**.

Dōktor², -a vok. -e m. priš. – Miko Bratanić.

Dōme, -ta m. priš. – Dinko Vidošević unutar nadimka **Marīnčevi**.

Drōjčīni, -ih pos. prid. – obitelj Matković-Dražica (izg. Mātковиć-Drōžica).

Drōžica, -e f. – izgovor dijela prezimena u Vrbanju; usp. – **Drōjčīni**.

Dūica, -e f. – pokojnika su zvali unutar nadimka **Dūjetovi¹**.

Dūjetovi¹, -ih pos. prid. – obitelj Lušić-Bulić.

Dūjetovi², -ih pos. prid. – obitelj Stipišić.

Dündä, Dündě vok. Dündi f. priš. – v. **Dündi**.

Dündi, Dündě vok. Dündo f. priš. – Katica Vidošević r. Lušić. Otac joj je **Dündo**. Isto i **Dündä**

Dündo, -ta m. priš. – Ivan Matković unutar nadimka **Drôjčini**. Otac od **Dündi**.

F

Fakînovi, -ih pos. prid. – obitelj Vodanović. Isto i **Batûdini**; usp. – **Dòktor**¹.

Fažôl, -a vok. -u m. priš. pos. prid. **Fažôlotovi** – Miko Lušić.

Frônîni, -ih pos. prid. – obitelj Pavičić.

G

Gabrić, -a vok. -u m. priš. – Gabriel Buratović unutar nadimka **Pûhovi**.

Gargûr, -ûrà vok. Gărgure m. priš. pos. prid. **Gargûrôvi** – Grgo Pavičić-Donkić. Brat mu je **Ivančič**.

Gašperîn, -a vok. -u (-e) m. pos. prid. **Gašperînovi** – obitelj Pavičić; usp. – **Sprûgaj**.

Găvranovi, -ih pos. prid. – obiã. pos. prid. **Găzetovi** – Dinko Pavičić. Isto i **Mêne**.

Gîra, -e f. priš. – Kate Lušić ud. Nikole (pok. Ivana).

Glôvîni, -ih pos. prid. – obitelj Ljubić; usp. – **Mâjstor Vûk** i **Bîli**.

Gödejovi, -ih pos. prid. – obitelj Pavičić.

Gövcëvi, -ih pos. prid. – obitelj Račić.

Grôpčič, -a vok. -u m. priš. (*grăbak*, grăpka m. – izmet od magarca) – Miko Buratović unutar **Žênčini**.

Grûnje, -ta m. priš. – Josip Perić.

Gûjčini, -ih pos. prid. (*gûjã*, -e f. – zmija) – obitelj Pavičić (Miro). Isto i **Zmajica**.

Gundējôvi, -ih pos. prid. – obitelj Vidošević.

Güslini, -ih pos. prid. – obitelj Vodanović; usp. – **Bûda**.

Gustîn, -a m. priš. – v. **Gûsto**.

Gûsto, -ta m. priš. – Augustin Ljubić.

Gütini, -ih pos. prid. – obitelj Vitali koja se doselila iz Sućurja.

H

Hôje, -ta m. priš. – Dinko Pavičić-Ivelja.

I

Ïkan, -a vok. -e (Ïko) m. priš. – v. **Vëli Æntun**.

Ivančič, -a m. priš. – Ivan Pavičić-Donkić unutar nadimka **Gargûrôvi**. Brat mu je **Gargûr**.

Îve, -ta m. – oblik muškog imena Ivan.

Îveja, -e m. pos. prid. **Îvejini** – obitelj Pavičić-Ivelja.

Îviša, -e m. priš. – Ivan Stipišić unutar nadimka **Dûjetovi**?

Ivôn, Ivāna vok. Ivāne m. – oblik muškog imena Ivan.

J

Jānkić, -a m. pos. prid. **Jōnkotovi** – Luka Buratović i njegova obitelj. Nije mogao izgovoriti riječ *jōnka* (jamica), nego *jōnko*.

Jërcegovî, -ih pos. prid. – obitelj Erceg.

Jûbići, -ih pos. prid. – skupni naziv za obitelji Ljubić.

Jûbo, -ta m. – muško ime Ljubomir ili Ljubo.

Jûd, -a vok. Jûdu m. priš. – Antun Buratović unutar nadimka **Pihurničevi**. Isto i **Tupò**.

Jûre, -ta m. – muško ime Juraj.

Jurôndotovi, -ih pos. prid. – obitelj Buratović.

K

Kabanîca, -e f. priš. – Ivan Čubre.

Kābel, -a m. priš. – Jakov Račić pok. Andrije. Unuk mu je **Spāček**.

Kapitōnovi, -ih pos. prid. – obitelj Račić; usp. – **Rûso**.

Kāpulica, -e f. pos. prid. **Kāpulićini** – obitelj Vidošević.

Kapûlinovi, -ih pos. prid. – obitelj Bratanić.

Kēko, -ta m. pos. prid. **Kēkotovi** – obitelj Razović.

Kēnje, -ta m. priš. – Ante Fredotović pok. Ivana.

Kšîni, -ih pos. prid. – obitelj Pavičić-Donkić.

Klāpotovi, -ih pos. prid. – obitelj Pavičić; usp. – **Tîkvetica**.

Kòkot, -ta vok. -e m. priš. pos. prid. **Kòkotovi** – Antun Matković unutar nadimka **Matîjević**. Još kao dječaka probudio ga je pijevac, a on je uskliknuo: *Krepò, Bòže! Kòkot bûdî Āntuna!*

Kolêga, -e m. priš. – Stjepan Pavičić unutar nadimka **Blācetovi**. Brat mu je **Blêzgo**.

Kontînovi, -ih pos. prid. – obitelj Buratović.

Kosmējòvi, -ih pos. prid. – obitelj Bulić.

Kōstà, -è f. pos. prid. **Kōstîni** – Konstanca Pavičić-Donkić. Po njoj je cijela obitelj dobila nadimak. Muž joj je bio **Trûp**.

Kôtica, -e f. – oblik ženskog imena Katica ili Katarina.

Kōtîni, -ih pos. prid. – obitelj Pavičić.

Kražîna, -e f. m. priš. pos. prid. **Kražînovi** – Jure Buratović.

Krîva, -e f. priš. – Marica Pavičić unutar nadimka **Gāvranovi**.

Krsto, **Krste** (-ta) m. priš. – Križan Tresić unutar nadimka **Türtulovi**.

Kûme, -ta m. pos. prid. **Kûmetovi** – obitelj Razović.

Kûtle, -ta m. priš. – Juraj Bratanić unutar nadimka **Večernjini**.

Kûžman, -a m. pos. prid. **Kûžmanovi** – Mihovil Bratanić. Sin mu je **Pûmpa**.

L

Lăgani, -ega m. priš. – Antun Bratanić unutar nadimka **Vûne**.

Lâzetovi, -ih pos. prid. – obitelj Pavičić.

Lizătović, -a m. priš. – Lenko Kalinić.

Lûčetovi, -ih pos. prid. – obitelj Fredotović.

Lûnje, -ta m. priš. – Jakov Pavičić.

M

Macıcevi, -ih pos. prid. – obitelj Bratanić; usp. – **Môli Āntun** i **Vëli Āntun**.

Măjdan, -a vok. -e m. priš. pos. prid. – **Măjdanovi** – Mate Dedić. Doselio se iz šibenskog zaleđa.

Májstor Vûk, Májstora Vûka m. priš. – Cvjetko Ljubić unutar nadimka **Glôvîni**. Brat mu je **Bîli**.

Mânda, -e f. – žensko ime Magdalena.

Manôvra, -e m. – obitelj Lušić.

Mâre, -ta m. priš. – Marijan Pavičić unutar nadimka **Cikinôr**. Isto i **Mărica**.

Mărgari, Mărgari f. priš. – Margareta Buratović unutar **Pîkovi**. Strankinja (iz Engleske) koja se udala u Vrbanj.

Mărica, -e f. priš. – v. **Mâre**.

Marijăča, -e f. priš. – Marija Fredotović unutar nadimka **Barbăsovi**.

Marijôn, Marijăna vok. -e (Mărijane) m. – muško ime Marijan.

Marîncevi, -ih pos. prid. – obitelj Vidošević; usp. – **Dôme** i **Čarnîc**.

Marînović, -a m. priš. – Ante Buratović.

Măriš, -a m. priš. – Marin Vidošević pok. Grgura.

Markêr, -êră vok. -êrÛ- m. priš. – Marko Buratović.

Mărkovi, -ih pos. prid. – obitelj Matković.

Matîj, -îja vok. -îju m. – muško ime Matija.

Matîjevi, -ih pos. prid. – v. **Žbarălatovi**.

Matîjević, -ih pos. prid. – obitelj Matković. Nadimak je nastao iskrivljavanjem izgovora prezimena; usp. – **Kôkot**.

Mažîn, -îna vok. Mažîna priš. pos. prid. **Mažînovi** – Andrija Vidošević unutar naziva **Vidoševi**. Nije mogao izgovoriti ime Marîn.

- Mêne**, -ta m. priš. – Dinko Pavičić unutar nadimka **Gâzetovi**.
- Mënego**, -ta m. – oblik muškog imena Dinko (izg. Dînko).
- Meštre Marîja**, Meštre Marîje f. priš. – Marija Fredotović. Bila je krojačica.
- Meštre Mikùla**, Meštre Mik-le m. priš. – Miko Račić unutar nadimka **Šôrčevi**.
- Meštre Mučâlo**, Meštre Mučâlota m. priš. – Tomas (izg. Tomàs) Pavičić-Donkić. Nije volio mnogo govoriti. Bio je postolar. Sin mu je **Žîga**.
- Meštre Šîme**, Meštre Šîmeta m. priš. – Šimun Bojanić. Popravljao je cipele.
- Meštrejûrjevi**, -ih pos. prid. – obitelj Stipišić; usp. – **Picôla** i **Dinkîč**.
- Mëštrovi**, -ih pos. prid. – obitelj Matković; usp. – **Câr**.
- Mihovilovi**, -ih pos. prid. – obitelj Lušić; usp. – **Pëcigo**, **Puhâlo** i **Përa**.
- Mîko**, -ta m. – oblik muškog imena Nikola ili Nikica.
- Mikùlica**, -e m. – v. **Picôla**.
- Mîle**, -ta m. – muško ime Milan.
- Mitûra**, -e f. priš. – Miko Buratović.
- Mladîn**, -îna vok. -îne m. – muško ime Mladen.
- Môli Æntun**, Môlega Æntuna m. priš. – Antun Bratanić unutar nadimka **Macîcevi**. Prvi rođak mu je **Vëli Æntun**.
- Môli Jûre**, Môlega Jûreta m. priš. – Juraj Matković.
- Môli Sîbe**, Môlega Sîbeta m. priš. – Josip Buratović unutar nadimka **Pihurnîcevi**. Prvi rođak mu je **Vëli Sîbe**.
- Mônčetovi**, -ih pos. prid. – obitelj Lušić.
- Môrko**, -ta m. – muško ime Marko.
- Môro**, -ta m. priš. pos. prid. **Môrotovi** – Josip Pavičić.
- Môškovi**, -ih pos. prid. (*môčâk*, môška m. – mačak) – obitelj Pavičića.
- Môte**, -ta m. – muško ime Matko.
- Mûletovi**, -ih pos. prid. – obitelj Pavičić.
- Mušterîja**, -e f. priš. – Ive Pavičić unutar nadimka **Tribunôl**.
- Mûto**, -ta m. priš. – Antun Pavičić unutar nadimka **Tribunôlđvi**.

N

Nâne, -ta m. priš. – Marko Matković unutar nadimka **Mârkovi**. Brat mu je **Vëli Jûre**.

O

Ônte, -ta m. – oblik muškog imena Ante (izg. Ânte).

Osîb, Osîba vok. -e m. – oblik muškog imena Josip. Isto i **Bëpo** i **Sîbe**.

P

Paranzivôn, Paranzivâna m. priš. – Ivan Fredotović unutar nadimka **Čoškovi**.

Pāštrovíci, -ih pos. prid. – obitelj Vodanović; usp. – **Vātrica**.

Pēcigo, -ta m. priš. pos. prid. **Pēcigovi** – Matko Lušić unutar **Mihovļovi**.

Pēļini, -ih pos. prid. – obitelj Tresić-Pavičić.

Pēra, -e f. priš. – Perica Vodanović unutar r. Lušić unutar nadimka **Mihovļovi**.

Pēškotovi, -ih pos. prid. – obitelj Ljubić.

Picôla, -e m. priš. pos. prid. **Picôlini** – Miko Stipišić unutar nadimka **Meštrejūrjevi**.
Isto i **Mikūlica**.

Pihurničevi, -ih pos. prid. – obitelj Buratović; usp. – **Jūd**, **Mōli Sibe** i **Vēli Sibe**.

Pīkovi, -ih pos. prid. – obitelj Buratović; usp. – **Mārgari**.

Pisānica, -e f. priš. – Ivan Razović. Dobio je pismo od prijatelja iz vojske, a ono je započinjalo sa: *Piše ti Pisanica-Rifat*. Sin mu je **Šēma**.

Pīštini, -ih pos. prid. – obitelj Buratović.

Plānčić, -a vok. -u m. priš. – Ante Matković. Otac mu je **Tāncalo**.

Poštēni, -ega m. priš. – Ivan Pavičić pok. Nikole.

Puhālo, -ta m. priš. pos. prid. **Puhālovi** – Dinko Lušić unutar nadimka **Mihovļovi**.

Puharīna, -e f. priš. – Ivan Pavičić.

Pūhovi, -ih pos. prid. – obitelj Buratović; usp. – **Gabrīč**.

Pūmpa, -e f. priš. pos. prid. **Pūmpini** – Miko Bratanić. Otac mu je **Kūžman**.

R

Remēta¹, -e m. pos. prid. **Remētini** (*remēta*, -e f. – zvonar) – obitelj Vidošević. Jedan od predaka je bio zvonar; usp. – **Bakalōr**.

Remēta², -e m. priš. (*remēta*, -e f. – zvonar) – Mladen Stipetić. Bio je zvonar.

Rōkotovi, -ih pos. prid. – obitelj Račić. U neposrednoj im je blizini crkvice sv. Roka.

Rōzovi, -ih pos. prid. – skupni naziv za sve obitelji Razović.

Rūs, -a vok. -u m. pos. prid. **Rūsini** – obitelj Bratanić.

Rūso, -ta m. priš. – Jakša Račić unutar nadimka **Kapitōnovi**.

Rūžini, -ih pos. prid. – obitelj Razović.

S

Sēka¹, -e f. priš. – Jasna Razović (r. Bratanić) unutar nadimka **Rūžini**.

Sēka², -e f. priš. – Pavica Pavičić-Donkić unutar **Bujōlić**, r. Buratović unutar **Jānkić**.

Sibe, -ta m. – oblik muškog imena Josip. Isto i **Bēpo** i **Osib**.

Spāček, -a vok. -u m. priš. – Jakša Račić. Imao je automobil marke "Spaček". Djed mu je **Kābel**.

Sprüğaj, -gja vok. Sprüğju m. priš. (*sprüğaj*, -gja m. – skakavac) – Ivica Pavičić unutar nadimka **Gašperin**. Hvalio se kako skače kao skakavac.

Stípe Rôzov, Stípeta Rôzotovega m. priš. – Stjepan Milatić. Živi na predjelu *Rôzovi dvōri*.

Stípe, -ta m. – muško ime Stjepan.

Stípećovi, -ih pos. prid. – skupni naziv za obitelji Stipetić.

Strāšilovi, -ih pos. prid. – obitelj Račić.

Sūlini, -ih pos. prid. – obitelj Pavičić-Ivelja.

Svidòk, Svidokā vok. Svidokū m. priš. – Petar Razović.

Š

Šartūr, -ūrā vok. Šartūrē m. priš. – Jakov Pavičić.

Šćēpo, -ta m pos. prid. **Šćēpotovi** – obitelj Vidošević.

Šebejōvi, -ih pos. prid. – obitelj Razović.

Šēma, -e f. priš. – Pero Razović. Popravljao je televizore i uvijek tražio “šemu”. Otac mu je **Pisānica**.

Šēndik, -a m. priš. – Miko Matković. I sina mu Āndrota zovu isto.

Šime, -ta m. – oblik muškog imena Šimun.

Škāndeja, -e m. pos. prid. **Škāndejini** – obitelj Vidošević.

Šmōrnje, -ta m. priš. – Luka Buratović unutar nadimka **Burātovi**.

Šōrčevi, -ih pos. prid. – obitelj Račić; usp. – **Meštre Mikūla**.

Špīrotovi, -ih pos. prid. – obitelj Justinijanović.

Štrāambo, -ta m. pos. prid. **Štrāambotovi** – obitelj Lupi. Anton Lupi se doselio iz Staroga Grada.

Šūndetovi¹, -ih pos. prid. – obitelj Stipišić.

Šūndetovi², -ih pos. prid. – obitelj Fredeotović.

T

Tāde, -ta m. – muško ime Tadija (izg. Tadžja).

Tāncalo, -ta m. priš. pos. prid. **Tāncalotovi** – Andrija Matković pok. Ante. Sin mu je **Plānčić**.

Tikvica, -e f. priš. – Jure Pavičić unutar nadimka **Klāpotovi**.

Tōme, -ta m. – oblik muškog imena Tomislav ili Tomas (izg. Tomās).

Tōnā, -è f. vok. Tōne priš. – Tonka (Tonina) Pavičić unutar nadimka **Gōdejovi**.

Tonīna, -e f. – oblik ženskog imena Tonka.

Tribunōl, -ôlā vok. -ôlū- m. priš. pos. prid. **Tribunōlōvi** – Ive Pavičić; usp. – **Mūto**.

Trīpetovi, -ih pos. prid. – obitelj Pavičić.

Trùp, -a vok. -u (-e) m. priš. – Ivan Pavičić-Donkić. Žena mu je **Kōstà**.

Tupò, Tùpota m. priš. – v. **Jùd**.

Tùrićevi, -ih pos. prid. – naziv za obitelj Turić (izg. Tùrić) koja se u Vrbanj doselila iz Zagore.

Tùrtulovi, -ih pos. prid. – obitelj Tresić; usp. – **Křsto**.

U

Usìter, -a vok. -u m. priš. – Jakov Stipetić. Sin mu je **Žamájku**.

Ušātići, -ih pos. prid. – obitelj Lušić.

V

Vātrica, -e f. m. priš. – Ivica Vodanović unutar nadimka **Pāštrovići**.

Večērnjiní, -ih pos. prid. – obitelj Bratanić; usp. – **Kùtle**.

Vēli Antun, Vēlega Āntuna m. priš. – Antun Bratanić unutar nadimka **Mac+ćevi**. Isto i **Īkan**. Prvi rođak mu je **Mōli Āntun**.

Vēli Jūre, Vēlega Jūreta m. priš. – Juraj Matković unutar nadimka **Mārkovi**. Brat mu je **Nāne**.

Vēli Sibe, Vēlega Sibeta m. priš. – Josip Buratović unutar nadimka **Pihurničevi**. Prvi rođak mu je **Mōli Sibe**.

Vidoševi, -ih pos. prid. – skupni naziv za obitelji Vidošević. Razvio se nadimak **Mažin**.

Viskovi, -ih pos. prid. – obitelj Pavičić.

Vūne, -ta m. pos. prid. **Vūnetovi** – obitelj Bratanić; usp. – **Lāgani**.

Z

Zāne, -ta m. priš. – Ivan Račić unutar nadimka **Ròkotovi**.

Zmajica, -e f. (*zmajā*, -ē f. – poskok) – v. **Gūjićini**.

Ž

Žamájku, -ota m. priš. – Marin Stipetić. Vjerojatno je psovao: *Ža mājku!* (Za majku!, Majku mu!). Otac mu je bio **Usìter**.

Žbarālotovi, -ih pos. prid. – obitelj Pavičić. Isto i **Matījevi**; usp. – **Būfić**.

Žēnčini, -ih pos. prid. – obitelj Buratović; usp. – **Čovičić** i **Grōpčić**.

Žiga, -e f. priš. pos. prid. **Žigini** – Ivica Pavičić-Donkić. Otac mu je **Meštre Mučālo**.

Žūgo, -ta m. pos. prid. **Žūgotovi** – obitelj Račić (Ivo).

KRATICE:

- dem.** – deminutiv
f. – ženski rod, femininum
m. – muški rod, maskulinum
n. – srednji rod, neutrum
pl. tant. – pluralia tantum
pok. – pokojnog
pos. prid. – posvojni pridjev
priš. – prišvarak
ud. – udova
usp. – usporedi
uzr. – uzrečica
v. – vidi
vok. – vokativ

LITERATURA:

1. Knjige:

Baničević, Božo: *Rječnik starinskih riječi u Smokvici na Korčuli*, Župni ured Žrnovo, Korčula, 2000.

Boerio, Giuseppe: *Dizionario del dialetto veneziano*, seconda edizione aumentata e corretta, Venezia, 1856., ristampa anastatica, Giunti, Firenze, 1993.

Breu, Walter / Giovanni Piccoli: *Dizionario croato molisano di Acquaviva Collecroce*, dizionario plurilingue della lingua slava della minoranza di provenienza dalmata di Acquaviva Collecroce in Provincia di Campobasso, Campobasso, 2000.

Dulčić, Jure / Pere Dulčić: *Rječnik bruškoga govora*, JAZU, Zagreb, 1985.

Ljubić, Šimun: *Statuta et leges civitatis Buduae, civitatis Scardonae, et civitatis et insulae Lesinae*, Zagreb, 1882.-83.

Otok Hvar, monografija, Matica hrvatska, Zagreb, 1995.

Piccoli, Agostina / Antonio Sammartino: *Dizionario dell'idioma croato-molisano di Montemitro*, Fondazione "Agostina Piccoli" i Matica hrvatska, Montemitro-Zagreb, 2000.

Roki-Fortunato, Andro: *Libar viskiga jazika*, Toronto, Ontario, Canada, 1997.

Samardžija, Marko/ Ante Selak: *Leksikon hrvatskoga jezika i književnosti*, Pergamena, Zagreb, 2001.

Škunca, Bernardin: *Štovanje Isusove muke na otoku Hvaru*, Crkva u svijetu, Split, 1981.

Vidović, Radovan: *Čakavske studije*, Čakavski sabor, Split, 1978.

Vuković, Siniša: *Ričnik selaškega govora*, Laus, Split, 2001.

Zingarelli, Nicola: *Vocabolario della lingua italiana*, Zanichelli, Bologna, 2002.

2. Članci:

Bezić-Božanić, Nevenka: *Doprinos poznavanju stanovništva Vrbanja od XV do XVIII stoljeća*, Hvarski zbornik br. 4, Split, 1976., str. 227.-257.

Bezić-Božanić, Nevenka: *Stanovništvo Gdinja u drugoj polovici 18. stoljeća*, Čakavska rič, br. 2, 1987., str. 113-121.

Bezić-Božanić, Nevenka: *Stanovnici Bogomolja i njihova prezimena u 18. i 19. stoljeću*, Čakavska rič, br. 2., 1991., str. 71-81.

Bjelanović, Živko: *Hipokoristici u ovostoljetnim hrvatskim gramatikama*, Zbornik radova I., Drugi hrvatski slavistički kongres, Hrvatsko filološko društvo, Zagreb, 2001., str. 333-339.

Božanić, Joško: *Onimikon Palagruže*, Zbornik, Palagruža – Jadranski dragulj, Split-Kaštela, 1996., str. 97-119.

Senjanović-Čopo, Frane: *Splitski prišvarci i nadimci*, Čakavska rič, br. 1, 1994., str. 23-57.

Vidović, Radovan: *Komentar za splitske nadimke i prišvarke*, Čakavska rič, br. 1, 1994., str. 59-61.

Vuković, Siniša: *Selaške kazate, nadimci, prišvarci i hipokoristici Selaca na otoku Braču*, Čakavska rič, br. 2, 2001., str. 73-116.

ANTROPONIMIA DI VRBANJ

R i a s s u n t o

In questo studio sono elaborati i soprannomi ed i nomignoli (epiteti) di Vrbanj sull'isola di Hvar. La materia antroponimica che è presentata, è stata raccolta con la ricerca sul terreno durante febbraio e marzo del 2003. Conta, in complesso, 241 lemmi che sono stati raccolti sul campione di circa 430 abitanti. Lo studio è composto di due parti: la prima è descrittiva e analitica, e la seconda è delle idee e porta gli antroponimi che sono infilati in modo alfabetico, come nel dizionario.

Parole chiave: soprannome, nomignolo, antroponimia, sostantivo e aggettivo.

Podaci o autoru:

Siniša Vuković, student hrvatskog jezika i književnosti i talijanskog jezika i književnosti na Odjelu za humanističke znanosti Sveučilišta u Splitu, kućna adresa: Kraj sv. Luke 2, 21 000 Split, mob. 091 / 523 75 43 ili Hvarska 1, 21425 Selca, otok Brač, tel. 021 / 622 012.